

Durant el procés, ens pot ajudar

- Tenir l'orinal disponible i oferir-li quan ho demana o sembla que en té ganes.
- Deixar que s'hi estigui un temps prudencial, però no massa estona per veure si fa alguna cosa.
- De tant en tant, recordar-li que no porta bolquer i estar atents quan fa unes dues hores que no ha fet res.
- Disposar de roba adequada perquè pugui practicar tot sol.
- No posar-li i treure-li el bolquer quan a nosaltres ens convé, simplement per comoditat nostra.

Aprofitar el bon temps per treure el bolquer, per exemple, és una consigna molt estesa que pretén facilitar-ne la pràctica, però si cada nen i nena són diferents, han de deixar el bolquer quan és el seu moment, faci fred o calor.

El procés comença cap a l'any i mig, quan l'infant s'adona que embruta el bolquer. Això no significa que sigui el moment de retirar-lo. Entre els dos anys i mig i els tres anys, molts nens ja poden controlar esfínters i són ells mateixos els qui volen utilitzar l'orinal.

¿Quin és el nostre paper?

Quan arriba l'hora de deixar el bolquer, sigui perquè ell ho ha demanat o perquè li ho hem proposat nosaltres, podem anar plegats a comprar l'orinal, triar-lo i decidir junts on el deixarem normalment. Durant un temps l'anirem usant, traient-li i posant-li el bolquer cada vegada que utilitza la gibrella. Si ja està familiaritzat amb l'ús de l'orinal, li podem proposar de no portar bolquer durant el dia, excepte per dormir (migdiada i nit).

És important que l'infant tingui tranquil·litat per experimentar al seu ritme aquesta nova funció corporal, sense presses. També se l'ha d'animar (però sense convertir-lo en un repte per a ell) i fer-lo sentir estimat durant tot aquest procés, evitant renyar-lo i comparar-lo.

Mentre està adquirint el control d'esfínters diürn, observarem cada matí el bolquer i, si durant unes quantes setmanes es manté eixut, li podem proposar de treure'l per dormir. Li podem suggerir de posar-hi un plàstic entre el

Està a punt si...

- Ja identifica les sensacions de pipí i caca i les sap comunicar d'alguna manera.
- L'incomoda anar brut i demana que el canviïn.
- Manté el bolquer sec durant aproximadament una hora i mitja.
- Ja mostra interès i motivació per utilitzar l'orinal.

matalàs i els llençols, i recordar-li que quan vulgui, si cal, sempre pot tornar-se a posar el bolquer.

Quan és més difícil

Hi pot haver situacions concretes, que impliquen un daltabaix emocional per al nen o la nena, com l'arribada d'un germà, l'entrada a l'escola, una situació familiar tensa, en què li sigui més difícil controlar els esfínters, o no pugui fer-ho. En aquestes situacions l'hem d'animar, donar-li suport i assumir que podem decidir tornar-li a posar el bolquer (a vegades cal retrocedir per a poder avançar!). Si hi està d'acord i entén el motiu de recuperar el bolquer en aquell moment, no hi sol haver cap problema.

Quan estem vivint aquest moment, també nosaltres hem d'acceptar aquest aprenentatge amb les inevitables escapades de pipí o caca, viure-les amb normalitat, com a part del procés, i animar-lo a continuar endavant.

Com en el caminar, l'infant haurà de caure i aixecar-se moltes vegades abans de dominar definitivament la tècnica. És un aprenentatge que mereix ser viscut serenament i amb l'alegria pròpia del creixement dels nostres fills. ●

Laura Triana és mestra d'educació infantil.

CONTACTE:
lauratp@yahoo.es

És bo que es donin dos factors: que l'infant sigui prou madur, és a dir, que pugui, i que estigui motivat, és a dir, que ho vulgui.